

**ПРОТОКОЛ ЗА СТАТУТА НА МЕЖДУНАРОДНИТЕ ВОЕННИ ЩАБОВЕ,
СЪЗДАДЕНИ В СЪОТВЕТСТВИЕ СЪС
СЕВЕРНОАТЛАНТИЧЕСКИЯ ДОГОВОР**

Париж, 28 август 1952 г.

Страните по Северноатлантическия договор, подписан на 4 април, 1949 г.,

Като отчитат, че на техните територии могат да бъдат създадени международни военни щабове, по силата на отделни споразумения в съответствие със Северноатлантическия договор, и

Като изразяват желанието си да определят статута на тези щабове, както и на техния личен състав в зоната на приложение на Северноатлантическия договор,

Се договориha по този Протокол към Споразумението, подписано в Лондон на 19 юни 1951 г. относно статута на техните въоръжени сили:

ЧЛЕН I

В този Протокол изразът

а. "Споразумението" означава Споразумението, подписано в Лондон на 19 юни 1951 г., между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили;

б. "Върховно главно командване" означава Върховното главно командване на обединените въоръжени сили в Европа, Щабът на Върховния съюзен главнокомандващ за Атлантика, както и еквивалентните международни военни щабове, създадени в съответствие със Северноатлантическия договор;

с. "Съюзно командване" означава всяко Върховно главно командване и всеки международен военен щаб, създаден в съответствие със Северноатлантическия договор, който е пряко подчинен на Върховно главно командване;

d. "Северноатлантически съвет" означава Съветът, създаден по силата на Член IX на Северноатлантическия договор, или всеки от помощните му органи, оправомощени да действуват от негово име.

ЧЛЕН II

В съответствие с разпоредбите на този Протокол, Споразумението се прилага по отношение всяко Съюзно командване, разположено на територията на Страна по този Протокол в рамките на територията на действие на Северноатлантическия договор, както и по отношение военния и цивилния личен състав на такъв щаб и зависимите от тях лица, дефинирани в букви а), б) и с), пар.1, на Член III, от този Протокол, в случаите, когато такъв състав се намира на всяка такава територия във връзка с изпълнение на служебни задължения, а в случаите, отнасящи се до зависими лица - във връзка с изпълнение на служебни задължения на техния съпруг/а или родител.

ЧЛЕН III

1. За целите на приложение на Споразумението спрямо всяко Съюзно командване навсякъде, където в Споразумението се употребяват изразите "въоръжена сила", "циvilен компонент" и "зависимо лице" те имат следното значение:

а. "въоръжена сила" означава личният състав, придаден към Съюзното командване, принадлежащ към сухопътните, военноморските или военновъздушните въоръжени сили на някоя от Страните по Северноатлантическия договор.

б. "циvilен компонент" означава цивилният личен състав, който не включва лица без гражданство, граждани на държава, която не е Страна по Северноатлантическия договор, нито граждани и лица пребиваващи постоянно на територията на приемащата държава, който е (i) придаден към Съюзен щаб и е на работа във въоръжените сили на някоя от страните по Северноатлантическия договор, или (ii) попада в категориите цивилен личен състав, нает на работа в Съюзно командване, в съответствие с решение на Северноатлантическия съвет;

с. "зависимо лице" означава съпруг/а на член на въоръжената сила или цивилния компонент, дефинирани в букви а) и б) на този параграф, или дете на такъв член, които са на негова/нейна издръжка.

2. За целите на Член II, пар.2 на Член V, пар. 10 на Член VII и пар.2, 3, 4, 7 и 8 на Член IX, и член XIII от Споразумението, Съюзното командване се приема за въоръжена сила.

ЧЛЕН IV

Правата и задълженията, които Споразумението поражда за изпращащата държава или за властите ѝ, по отношение на нейната въоръжена сила или принадлежащия към нея граждански компонент, или зависими лица се поемат от съответното Върховно главно командване и неговите подчинени органи, по отношение на Съюзното командване и неговия личен състав или зависими лица, спрямо които се прилагат разпоредбите на Споразумението в съответствие с Член II на този Протокол, със следните изключения:

а. правото на упражняване на наказателна и дисциплинарна юрисдикция, което по силата на Член VII от Споразумението принадлежи на военните власти на Изпращащата държава, се делегира на съответните власти на държавата, на чието военно законодателство лицето е субект;

б. задълженията, които се поемат от Изпращащата държава или нейните власти по силата на Член II, пар. 4 на Член III, пар. 5 а. и 6 а. на Член VII, пар. 9 и 10 на Член VIII и Член XIII на Споразумението, се считат за задължения както на Съюзното командване, така и на всяка държава за чиито въоръжени сили, член или служител на въоръжените сили, или зависими от тях лица се касае;

в. за целите пар. 2 а. и пар. 5 на Член III и Член XIV на Споразумението, за Изпращаща държава, когато се касае за членове на въоръжени сили и зависими от тях лица, се счита държавата, към чиито въоръжени сили се числи съответният член, а в случаите, отнасящи се до член на граждански компонент и зависими от него лица - държавата от чиито въоръжени сили той е нает.

г. задълженията на Изпращащата държава, произтичащи от пар. 6 и 7 на Член VIII на Споразумението се считат за задължения на държавата, към чиито въоръжени сили се числи лицето, чиито действия или бездействия са довели до предявяване на иск, а когато се касае за член на граждански компонент, тези задължения се считат за задължения на държавата от чиито въоръжени сили той е нает, или ако няма такава, на Съюзното командване чиито член е това лице.

Държавата, ако има такава, за която възникват задължения по силата на този параграф и съответното Съюзно командване имат всички права на Изпращащата държава във връзка с избора на арбитър в съответствие с параграф 8 на Член VIII.

ЧЛЕН V

Всеки член на Съюзно командване притежава карта за самоличност, издадена от щаба, съдържаща - име, дата и място на раждане, националност, звание, личен номер (ако има такъв), снимка и срок на валидност. Притежателят на картата е длъжен да я представя при поискване.

ЧЛЕН VI

1. Задължението за отказ от искове, поето от Договарящите страни по силата на Член VIII на Споразумението обвързва както Съюзното командване, така и всяка Страна по този Протокол.

2. За целите на пар. 1 и 2 на Член VIII, от Споразумението:

а. собствеността, притежавана от както Съюзното командване или от Страна по този Протокол и използвана от Съюзния щаб, се приема за собственост, притежавана от Договаряща страна и използвана от нейните въоръжени сили;

б. щетите, причинени от член на въоръжена сила или цивилен компонент дефинирани в пар.1 на Член III на този Протокол, или от всеки друг служител на както Съюзно командване, се приемат за щети, причинени от член или служител на въоръжените сили на Договаряща страна;

в. дефиницията на израза "притежаван от Договаряща страна" употребена в пар. 3 на Член VIII се прилага по отношение всяко както Съюзното командване.

3. Исканията, за които се прилага разпоредбата на пар.5 на Член VIII на Споразумението, са искания (различни от договорните и от тези, за които се прилагат пар. 6 и 7 на същия член), възникнали от действие или бездействие на служител на Съюзно командване, или от друго действие, бездействие или събитие, за които Съюзното командване носи юридическа отговорност, в резултат на което е причинена щета на територията на приемащата държава на трета страна, различна от която и да е от Страните по този Протокол.

ЧЛЕН VII

1. Освобождаването от облагане с данъци съгласно Член X на Споразумението на членовете на въоръжена сила или цивилен компонент по отношение на техните заплати и допълнителни възнаграждения се прилага за личния състав на Съюзното командване, както е дефиниран в пар.1а. и в.(i) на Чл. 3 на този Протокол, за заплатите и допълнителните възнаграждения, изплащани в това им качество от въоръжените сили, към чиито състав се числят или от които са наети, като този параграф не изключва облагането на такива членове или служители с данъци в държавата, на която те са граждани.

2. Служителите в Съюзното командване, попадащи в категориите, одобрени от Северноатлантическия съвет, се освобождават от облагане с данъци върху заплатите и допълнителните възнаграждения, изплащани от Съюзния щаб в това им качество. Независимо от това всяка от Страните по този Протокол може да сключи споразумение със Съюзния щаб, по силата на което да наема и зачислява в Съюзното

командване всички свои граждани (с изключение на лицата, които нямат постоянно местожителство на нейна територия, ако Страната изяви такова намерение), които служат в съответното Съюзно командване, като техните заплати и допълнителни възнаграждения се изплащат със средства на Страната в определен от нея размер. Заплатите и допълнителните възнаграждения, изплащани по този начин, могат да се облагат с данъци от тази Страна, но се освобождават от облагане с данъци във всяка друга Страна. Ако Страна по този Протокол е сключила такова Споразумение, което впоследствие бъде изменено или прекратено, Страните по този Протокол се освобождават от задължението, посочено в изречение първо на този параграф, да не облагат с данъци заплатите и допълнителните възнаграждения, изплащани на техните граждани.

ЧЛЕН VIII

1. С цел облекчаване създаването, изграждането, поддържането и дейността на Съюзното командване, командването се освобождава, доколкото това е възможно, от данъци и такси, отнасящи се до разходи, направени в интерес на общата отбрана, както и за задоволяване на служебни или пряко свързани с дейността на щаба интереси, като всяка Страна по този Протокол се задължава да започне преговори със Съюзния щаб, действащ на нейна територия, с цел сключване на Споразумение в изпълнение на тази разпоредба.
2. Съюзното командване има правата на въоръжена сила, признати по силата на Член XI на Споразумението, при спазване на същите изисквания.
3. Разпоредбите на пар. 5 и 6 на Член XI от Споразумението няма да се прилагат спрямо гражданите на Приемащите държави, освен в случаите, когато тези граждани се числят към въоръжените сили на Страна по този Протокол, различна от ОПриемащата държава.
4. Изразът " данъци и такси ", употребен в този член, не включва таксите за предоставени услуги.

ЧЛЕН IX

Освен в случаите, когато Северноатлантическият съвет реши друго,

- а. разпореждането с всички активи, придобити с общи средства на Съюзното командване в рамките на неговия капиталов бюджет, които повече не се използват за нуждите на щаба, се осъществява по ред, одобрен от Северноатлантическия съвет, като постъпленията се разпределят или кредитират между Страните по Северноатлантическия договор пропорционално на приноса им към капиталовите разходи на съответния щаб. Приемащата държава има приоритетното право да придобие всеки недвижим имот, разположен на нейна територия, при условие, че предлага условия, не по-малко благоприятни от условията, предложени от всяка трета страна.

б. земята, сградите или недвижимите съоръжения, предоставени за ползване на Съюзното командване от Приемащата държава без заплащане (освен заплащането на минимална цена), ако не се използват за нуждите на щаба, се предоставят обратно на Приемащата държава като всяко увеличение или намаление на стойността на собствеността, предоставена от Приемащата държава, произтичащо от това използване за нуждите на щаба, се определя от Северноатлантическия съвет (като се отчита приложимото право на Приемащата държава) и се разпределя, кредитира или дебитираща между Страните по Северноатлантическия договор пропорционално на приноса им към капиталовите разходи на съответния щаб.

ЧЛЕН X

Всяко Върховно главно командване е юридическо лице; то разполага с правоспособност да сключва договори, да придобива собственост и да се разпорежда с нея. Независимо от това упражняването на тези права може да бъде предмет на допълнителни споразумения между Приемащата държава и Върховното главно командване или някои от подчинените му Съюзни командвания действащи от името на Върховното главно командване.

ЧЛЕН XI

1. В съответствие с изискванията на Член VIII на Споразумението, Върховното главно командване може да извършва процесуални действия в качеството на ищец или ответник. Независимо от това Приемащата държава и Върховното главно командване, или някои от подчинените му Съюзни командвания, упълномощени от него, могат да се споразумеят, че Приемащата държава ще предприема процесуални действия от името на Върховното главно командване пред съдебните органи на Приемащата държава, когато съответното командване е страна в процеса.

2. Не се допуска предприемането на изпълнителни действия срещу Съюзно командване, както и налагането на заповед върху неговите сметки или възбрана на недвижима собственост, освен за целите на пар. 6а на Член VII. и Член XIII от Споразумението.

ЧЛЕН XII

1. За целите на управление на международния бюджет, Съюзното командване щаб може да държи всякаква чужда валута и да оперира със сметки във всякаква чужда валута.

2. При наличие на съответна молба на, Съюзното командване щаб, Страните по този Протокол улесняват прехвърлянето на паричните средства на такъв щаб от една държава в друга, както и обмена на всяка валута, държана от, Съюзното командване

във всякаква друга валута, когато това е необходимо за посрещане на нуждите на съответното Съюзното командване.

ЧЛЕН XIII

Архивите и другите официални документи на Съюзното командване, съхранявани в помещения, използвани от щаба или поверени за пазене на надлежно упълномощен член на щаба, са неприкосновени, освен ако щабът се е отказал от този имунитет. По молба на Приемащата държава и в присъствието на неин представител, командването удостоверява характера на всеки документ с цел потвърждаване правото на неприкосновеност съгласно този член.

ЧЛЕН XIV

1. По решение на Северноатлантическия съвет този Протокол или Споразумението или части от тях могат да се прилагат спрямо всеки международен военен щаб или организация (които не са включени в дефинициите, съдържащи се в пар. в. и с. на Член I, от този Протокол), създадени в съответствие със Северноатлантическия договор.

2. След създаването на Европейската отбранителна общност, този Протокол може да се прилага и спрямо личния състав на Европейските отбранителни сили, прикрепени към съюзен щаб, както и към зависимите от тях лица по време и начин, определени от Северноатлантическия съвет.

ЧЛЕН XV

Всички разногласия между Страните по този Протокол или между тези Страни и някой от съюзните щабове относно тълкуването или прилагането на Протокола се уреждат чрез преговори между Страните по спора, без да се прибегва към външна юрисдикция. С изключение на случаите, когато този Протокол или Споразумението съдържат разпоредби за противното, различията, които не могат да бъдат уредени чрез преки преговори, се отнасят към Северноатлантическия съвет.

ЧЛЕН XVI

1. Разпоредбите на Член XV и разпоредбите от член XVII до XX от Споразумението се прилагат по отношение на този Протокол както ако бяха неразделна част от него, но по начин, който позволява Протоколът да бъде предмет на изменения, суспендиране, ратификация, присъединяване, денонсиране или срокът на действието му да бъде продължаван в съответствие с тези разпоредби независимо от Споразумението.

2. Този Протокол може да бъде допълнен чрез двустранно споразумение между Приемащата държава и Върховното главно командване, като властите на Приемащата държава и Върховното главно командване могат да се споразумеят да прилагат по административен ред, временно, преди ратифицирането, на която и да е разпоредба на този Протокол или на Споразумението, приложими по силата на Протокола.

В потвърждение на горното, долуподписаните извънредни и пълномощни посланици подписаха този Протокол.

Изготвен в Париж на 28 април 1952 г., на английски и френски език, като и двата текста имат еднаква сила, в един единствен оригинал, който ще бъде депозиран в архива на правителството на Съединените американски щати. Правителството на Съединените американски щати ще предаде заверени копия от него на всички подписали и присъединили се държави.

FURTHER ADDITIONAL PROTOCOL TO THE AGREEMENT AMONG
THE STATES PARTIES TO THE NORTH ATLANTIC TREATY AND
THE OTHER STATES PARTICIPATING IN THE PARTNERSHIP
FOR PEACE REGARDING THE STATUS OF THEIR FORCES

PROTOCOLE ADDITIONNEL COMPLEMENTAIRE A LA CONVENTION
ENTRE LES ETATS PARTIES AU TRAITE DE L'ATLANTIQUE NORD
ET LES AUTRES ETATS PARTICIPANT AU PARTENARIAT POUR LA
PAIX SUR LE STATUT DE LEURS FORCES

Certified copy of the original
Copie certifiée conforme à l'original

Brussels, 15 June 2001
Bruxelles, le 15 juin 2001

1. 2 - .
Baldwin De Vidts
Legal Adviser of NATO
Conseiller juridique de l'OTAN

Considering the "Agreement among the States Parties to the North Atlantic Treaty and the other States Participating in the Partnership for Peace regarding the Status of their Forces" and the Additional Protocol thereto, both done at Brussels, June 19, 1995;

Considering the need to establish and regulate the status of NATO military headquarters and headquarters personnel in the territory of States participating in the Partnership for Peace in order to facilitate the relationship with the Armed Forces of individual Partnership for Peace nations;

Considering the need to provide appropriate status for personnel of the Armed Forces of Partner States attached to or associated with NATO military headquarters; and

Considering that the circumstances in particular NATO Member States or Partner States may make it desirable to meet the needs described above through the means of the present Protocol:

The Parties to the present Protocol have agreed as follows :

ARTICLE I

For purposes of the present Protocol, the expression

- 1) "Paris Protocol" means the "Protocol on the Status of International Military Headquarters set up pursuant to the North Atlantic Treaty," done at Paris, August 28, 1952.
 - a. The "Agreement," wherever the expression appears in the Paris Protocol, shall be construed to mean the NATO Status of Forces Agreement as made applicable through the "Agreement among the States Parties to the North Atlantic Treaty and the other States Participating in the Partnership for Peace regarding the Status of their Forces," done at Brussels, June 19, 1995.
 - b. The "force" and "civilian component", wherever those expressions appear in the Paris Protocol, have the meanings defined in Article 3 of the Paris Protocol and shall also include such persons attached to or associated with NATO military headquarters from other States Parties participating in the Partnership for Peace.
 - c. "Dependent", wherever the expression appears in the Paris Protocol, means the spouse of a member of a force or civilian component as defined in paragraph b. of the present Article, or a child of such member depending on him or her for support.
- 2) "PfP SOFA," wherever the expression appears in the present Protocol, means the "Agreement among the States Parties to the North Atlantic Treaty and the other States Participating in the Partnership for Peace regarding the Status of their Forces," done at Brussels, June 19, 1995.
- 3) "NATO" means the North Atlantic Treaty Organization.
- 4) "NATO military headquarters" means Allied Headquarters and other international military headquarters or organizations falling within Article 1 and Article 14 of the Paris Protocol.

ORGANISATION DE TRAI
3/
SEP
JURI

ARTICLE II

Without prejudice to the rights of States which are Members of NATO or participants in the Partnership for Peace but which are not Parties to the present Protocol, the Parties hereto shall apply provisions identical to those set forth in the Paris Protocol, except as modified in the present Protocol, with respect to the activities of NATO military headquarters and their military and civilian personnel carried out in the territory of a Party hereto.

ARTICLE III

- 1) In addition to the area to which the Paris Protocol applies, the present Protocol shall apply to the territory of all States Parties to the present Protocol, as described in Article II paragraph 1 of the PfP SOFA.
- 2) For purposes of the present Protocol, references in the Paris Protocol to the North Atlantic Treaty area shall be deemed to include the territories referred to in paragraph 1 of the present Article.

ARTICLE IV

For purposes of implementing the present Protocol with respect to matters involving Partner States, provisions of the Paris Protocol that provide for differences to be referred to the North Atlantic Council shall be construed to require the Parties concerned to negotiate between or among themselves without recourse to any outside jurisdiction.

ORGANISATION DU TR
4/ SE
JUF

ARTICLE V

- 1) The present Protocol shall be open for signature by any State that is a signatory of the PfP SOFA.
- 2) The present Protocol shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Government of the United States of America, which shall notify all signatory States of each such deposit.
- 3) As soon as two or more signatory States have deposited their instruments of ratification, acceptance or approval, the present Protocol shall come into force in respect of those States. It shall come into force in respect of each other signatory State on the date of the deposit of its instrument.

ARTICLE VI

The present Protocol may be denounced by any Party to this Protocol by giving written notification of denunciation to the Government of the United States of America, which will notify all signatory States of each such notification. The denunciation shall take effect one year after receipt of the notification by the Government of the United States of America. After the expiration of this period of one year, the present Protocol shall cease to be in force as regards the Party that denounces it, except for the settlement of outstanding claims that arose before the day on which the denunciation takes effect, but shall continue in force for the remaining Parties.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorized, have signed this Protocol.

ORGANISATION
1994

Considérant la "Convention entre les Etats parties au Traité de l'Atlantique Nord et les autres Etats participant au Partenariat pour la paix sur le statut de leurs forces" et le Protocole additionnel à cette Convention, signés à Bruxelles le 19 juin 1995:

Considérant la nécessité d'établir et de réglementer le statut des quartiers généraux militaires de l'OTAN établis sur le territoire des Etats participant au Partenariat pour la paix et du personnel de ces Quartiers généraux afin de faciliter les rapports avec les forces armées des divers pays membres du Partenariat pour la paix;

Considérant la nécessité de prévoir un statut approprié pour le personnel des forces armées des Etats partenaires attaché ou associé aux quartiers généraux militaires de l'OTAN;

Considérant qu'il peut être souhaitable, compte tenu des circonstances propres à certains Etats membres de l'OTAN ou à certains Etats partenaires, de répondre au besoin énoncé ci-dessus par le moyen du présent Protocole;

Les Parties au présent Protocole sont convenues de ce qui suit:

ARTICLE I

Aux fins du présent Protocole :

- 1) Par "Protocole de Paris", on entend le "Protocole sur le statut des quartiers généraux militaires internationaux créés en vertu du Traité de l'Atlantique Nord", signé à Paris le 28 août 1952;
 - a. L'expression "Convention", chaque fois qu'elle figure dans le Protocole de Paris, désigne la "Convention entre les Etats parties au Traité de l'Atlantique Nord sur le statut de leurs forces" rendue applicable par la "Convention entre les Etats parties au Traité de l'Atlantique Nord et les autres Etats participant au Partenariat pour la paix sur le statut de leurs forces", faite à Bruxelles le 19 juin 1995.
 - b. Les expressions "force" et "élément civil", chaque fois qu'elles figurent dans le Protocole de Paris, ont la signification qui leur est donnée à l'article 3 du Protocole de Paris et incluent également les ressortissants d'autres Etats parties au présent Protocole participant au Partenariat pour la paix, qui sont attachés ou associés aux quartiers généraux militaires de l'OTAN.
 - c. L'expression "personne à charge", chaque fois qu'elle figure dans le Protocole de Paris, désigne le conjoint d'un membre d'une force ou d'un élément civil définis à l'alinéa (b) du présent article, ou les enfants qui sont à la charge de ce membre.
- 2) Par "SOFA du PPP", chaque fois que cette expression figure dans le présent Protocole, on entend la "Convention entre les Etats parties au Traité de l'Atlantique Nord et les autres Etats participant au Partenariat pour la paix sur le statut de leurs forces", faite à Bruxelles le 19 juin 1995.
- 3) Par "OTAN", on entend l'Organisation du Traité de l'Atlantique Nord.
- 4) Par "quartiers généraux militaires de l'OTAN", on entend les quartiers généraux interalliés et les autres organisations et quartiers généraux militaires internationaux relevant de l'article 1 et de l'article 14 du Protocole de Paris.

ARTICLE II

Sous réserve des droits des Etats qui sont membres de l'OTAN ou participants au Partenariat pour la paix, mais qui ne sont pas parties au présent Protocole, les Parties au présent Protocole appliqueront des dispositions identiques à celles du Protocole de Paris, à l'exception des modifications apportées par le présent Protocole, pour ce qui concerne les activités des quartiers généraux militaires de l'OTAN et de leur personnel civil et militaire sur le territoire d'un Etat partie au présent Protocole.

ARTICLE III

- 1) Outre la région à laquelle s'applique le Protocole de Paris, le présent Protocole s'appliquera au territoire de tous les Etats parties au présent Protocole, selon les dispositions du paragraphe 1 de l'article II de la SOFA du PPP.
- 2) Aux fins du présent Protocole, toute référence du Protocole de Paris à la région du Traité de l'Atlantique Nord est censée inclure également les territoires indiqués au paragraphe 1 du présent article.

ARTICLE IV

Aux fins de l'application du présent Protocole à des Etats partenaires, les dispositions du Protocole de Paris qui prévoient que les différends seront soumis au Conseil de l'Atlantique Nord sont interprétées comme stipulant que les Parties en cause doivent négocier entre elles, sans recours à une juridiction extérieure.

ARTICLE V

- 1) Le présent Protocole sera soumis à la signature de tout Etat qui est signataire de la SOFA du PPP.
- 2) Le présent Protocole fera l'objet d'une ratification, d'une acceptation ou d'une approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés auprès du gouvernement des Etats-Unis d'Amérique, qui informera tous les Etats signataires de ce dépôt.
- 3) Dès que deux Etats signataires au moins auront déposé leurs instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation, le présent Protocole entrera en vigueur pour ces Etats. Il entrera en vigueur pour chaque autre Etat signataire à la date du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation.

ARTICLE VI

Le présent Protocole peut être dénoncé par toute Partie au présent Protocole au moyen d'une notification écrite adressée au gouvernement des Etats-Unis d'Amérique, qui informera tous les autres Etats signataires de cette notification. La dénonciation prendra effet un an après réception de la notification par le gouvernement des Etats-Unis. Après l'expiration de ce délai d'un an, le présent Protocole cessera d'être en vigueur pour la Partie qui l'aura dénoncé, exception faite du règlement des différends nés avant la date à laquelle la dénonciation prendra effet, mais il restera en vigueur pour les autres Parties.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

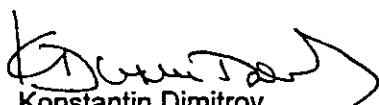
TRANSMISSION DU
J

Done in Brussels, this nineteenth day of December, 1997 in the English and French languages, both texts being equally authoritative, in a single original which shall be deposited in the Archives of the government of the United States of America. The government of the United States of America shall transmit certified copies thereof to all the signatory States.

Fait à Bruxelles, le 19 décembre 1997, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul original qui sera déposé aux archives du gouvernement des Etats-Unis d'Amérique, lequel en communiquera des copies conformes à tous les Etats signataires.

RECEIVED
DEC 22 1997
J

FOR THE REPUBLIC OF BULGARIA
POUR LA REPUBLIQUE DE BULGARIE

Konstantin Dimitrov

Date: 15 June, 2001

ORGANISATION
JUN 2001